Het pakje uit de fabriek (B2 · NT2 Dutch B2)

Tekst / Transcript

Marleen werkte al zeven jaar in de kledingfabriek aan de rand van de stad. Ze was er begonnen als eenvoudige medewerkster bij de inpakafdeling, maar sinds twee jaar was ze operator van de grote snijmachine in hal drie. Het was zwaar werk, met veel lawaai en weinig daglicht. Toch hield ze van de rust die het bediendenpaneel haar gaf: knoppen, cijfers en duidelijke regels.

Die ochtend kwam de directeur onaangekondigd langs met een bezoeker uit Milaan. De man wilde weten hoe de fabriek in elkaar zat en welke stoffen er gebruikt werden. Vooral de oorsprong van het katoen interesseerde hem, want zijn klanten wilden precies weten uit welk land elke vezel kwam. Marleen legde geduldig uit dat alle leveringen met documenten binnenkwamen en dat niets zonder papieren de hal in mocht. De bezoeker knikte tevreden en maakte aantekeningen in een klein zwart boekje.

Na de lunch kreeg Marleen een bijzondere opdracht. De fabriek had een nieuwe kledingset ontworpen voor een grote modeketen: een broek, een hemd en een lang vest, allemaal in dezelfde grijsblauwe kleur. Het eerste exemplaar moest die middag nog naar Milaan verstuurd worden. Marleen mocht zelf kiezen welke maat er meeging. Ze koos de kleinste maat, omdat die het mooist gesneden was. Vervolgens moest ze het geheel zorgvuldig verpakken , want de stof mocht onderweg geen enkele kreuk oplopen.

Met vloeipapier, een stevige doos en veel tape maakte ze er iets van waar ze trots op was. Het pakje dat uiteindelijk op de balie stond, leek eerder een cadeau dan een zending. De outfit die erin zat, zou over twee dagen in een showroom aan een etalagepop hangen. Marleen bedacht even hoe vreemd het was dat kleren zoveel verder reisden dan de mensen die ze maakten. Toen ze de doos overhandigde aan de koerier, wilde de man nog een handtekening. Ze schreef haar naam en glimlachte.

's Avonds hield de directeur een korte toespraak in de kantine. Hij vertelde dat het bedrijf een moeilijk jaar achter zich had, maar dat de nieuwe order alles kon veranderen. Over het geheel was hij optimistisch, zei hij, ook al bleven de kosten hoog. Er kwam een algeheel herstelplan, waarbij elke afdeling opnieuw bekeken zou worden. Sommige collega's mompelden dat zulke plannen altijd op ontslagen uitdraaiden. Marleen zei niets, maar ze luisterde aandachtig.

Aan het einde van de avond bleef de directeur bij haar tafel staan. Hij bedankte haar voor het werk van die middag en gaf toe dat hij haar iets verschuldigd was: een echte promotie, en niet alleen mooie woorden. Marleen wist niet of ze hem moest geloven. Ze fietste naar huis door de natte straten en dacht aan het grijsblauwe vest in de doos. Ergens in Italië zou iemand het straks in zijn handen houden, zonder ooit te weten wie het had ingepakt.

Try our 6-step method for free and make these words stick.

Listen to this episode online: https://course.interactivelessons.nl/local/podcast/episode.php?id=28389

Start this course for free: https://course.interactivelessons.nl/mod/quiz/view.php?id=1964